

גנזי המלך

קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

406

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"והתודו את חטאתם אשר עשו וְהָשִׁיב אֶת אִשְׁמוֹ בְּרָאשׁוֹ וְחִמִּישְׁתּוֹ יִסַּף עָלָיו וְנָתַן לְאִשֶּׁר אֲשֶׁם לוֹ"

לא מתבייש

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

לו הקב"ה: "תִּפְאֶלְמְנָה שְׁפִתַי שֶׁקָּר". מהו; "עֲתָק"? דברים של סלוקים. "בְּגָאָנָה נְבוֹז" א"ל הקב"ה: "לֹא הָיוּ בִידֵיךָ עֲוֹנוֹת מִשָּׁל שְׁנָה זֶה שְׁהִייתָ מִתְגַּאֵה "בְּגָאָנָה נְבוֹז"? "שְׁמוֹ"ר" נב). איך נקרא ולא נבעת למקרא דברים יורדים חזרי בטן אלו, כי הרי אחרי יום הכפורים כבר נמחל לו לחוטא ונתכפרו עונותיו ונסתלקו מן העולם ומה מקום לחזור ולהתודות עליהם?!

אין זה אלא מעין הרגשה של גאווה! מלבר הוא מזכיר את חטאיו, אבל בתוך לבו פנימה חושב שהוא נקי מהם. **אומר לו הקב"ה: "אתה אומר בפוך ובלבך חושב אחרת, הרי שקר אתה אומר! ולמה אינך מתודה על חטאים שתחת ידך ובכל יום אתה נכשל בהם?!** אלא שאת אלו אינך רוצה להזכיר, נמצא שאת חטאיך האמיתיים אתה מסתיר, הכזה ויודי יקרא? אין זה ויודי אלא בוז שאתה בווה ומזלזל בחטאים ועונות". דברים נוראים למתבונן ולמפקח על מעשיו. ואנן מה נענה אם מכים על הלב באמירת על חטא בלי שום חרטה, אלא באמירה בעלמא?

'יהא חלקי עם מי שחושדין אותו בדבר ואין בו' (מו"ק' יח) ושמעתי רעיון נפלא; שלפעמים מונע האדם את עצמו מלעשות עבירות מפני שמתבייש

המשך בעמ' 2 <<<

בְּאֶנְלָתוֹ" (משלי' כו יא) ('יומא' פו) כי אם זכה החוטא ובויה"כ עשה תשובה מעולה בחרטה וקבלה בכל גדרי התשובה ונשאר בדרגה עליונה זו של תשובה במשך כל השנה כולה ולא נכשל בעבירה, הרי עליו להיות כ"כ מרוחק מהחטא וממאס בעבירה עד שיבחל להעלותן אפילו על שפתיו ודו"ק.

"נִתְכַחַשׁ שֶׁקֶה לְאִמֵּר לֹא צַחֲקֵי כִי נִכְאָה" ('בראשית' יח) הסבר זה של תורתנו הק' להצדקת דברי שרה אמנו בלתי מובן, כי לכאורה איזו הצטדקות זו? **וְרֵאִיתִי שֶׁכָּתַב ה' סְפוּרְנוֹ וְז' ל; כִּי יֵרָאֶה לְוֹמֵר חֲטָאִי, אֲבָל הִרְהִירָה תְּשׁוּבָה בִּלְבָבִי.** ונלע"ד בעומק דבריו **הַקְצֵרִים;** כי צריך לפחד אף מאמירת הוידוי **'חֲטָאִי'** כי יש חשש שאמירה זו תשפיע עליו שיתחיל להתיחס בזלזול מה לחטא ומשום כך דקדקה שרה אמנו להרהר תשובה בלב. **וּמִכָּאֵן תְּבִיעֵה נֶגֶד אֱלֹהֵי הַמִּתְרַגְּלִים בְּאִמְרַת וִידוּיִם פְּעָמִים בְּכָל יוֹם:** 'אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוֹ' ('סדור תפילה') בלי התבוננות ובלי הכאה פנימית בלב, אלא רק בשגרא דלישנא ח"ו ה' ישמרנו!

"תִּפְאֶלְמְנָה שְׁפִתַי שֶׁקָּר הַדְּבָרוֹת עַל צַדִּיק עֲתָק בְּגָאָנָה נְבוֹז" ('תהלים' לא ט) כיצד אדם מתודה ביוה"כ אם בא יוה"כ אחר והזכיר עונותיו? **אומר**

מעשה שבא אורח לישיבת ברנוביץ, ניגש אליו הגה"ק ר' ישראל יעקב זצוק"ל ואמר לו: "במה אפשר לכבד אורח הבא לישיבה? "בגמרא ללמוד בה" אמר לו האורח: "אגיד לרבנו את האמת, אינני יודע ללמוד". **על מקרה זה השמיע רי"ר זצ"ל שיחה מוסרית ארוכה ואמר בין השאר:** "האמנם מנה האיש בפני את כל החסרונות והמומים שלו? אולי יש לו מום שבסתר, אלא שאת האמת כולה לא יספר לאחרים, למה? משום שהוא מתבייש במגרעותיו ומומיו ואילו ידע האיש הזה שחרפה גדולה היא להיות עם הארץ, בודאי שהיה מתבייש במום זה ולא היה מספר עליו מיד. ואם בכל זאת גילה מיד שהוא עם הארץ, אות הוא שאינו מרגיש שיש להתבייש בכך".

לֹא לַחֲיִנָּם אִמְרוּ חַז"ל; 'הַצִּיף עָלַי מֵאֵן דְּמִפְרֵשׁ חֲטָאִיה' (ב'רכות' לד). וכן כתב הרמב"ם; **'אבל בעבירות שבין אדם למקום אינו צריך לפרסם עצמו ועזות פנים היא לו אם גילם, אלא שב לפני הא' ב"ה ופורט חטאיו לפניו' (תשובה' ב ה).** כי איך לא יתבייש האדם אם המרה את בוראו? **ולא עוד אלא; 'תנו רבנן: 'עבירות שהתודה עליהם יוה"כ זה ולא שנה בהן וחזר והתודה עליהן, עליו הכתוב אומר: "כְּכֹלֵב שָׁב עַל קְאוּ פְסִיל שׁוֹנֶה**

מבני אדם שיגנוהו, אבל אם כבר חושדים בו, **אומר לנפשו:** "הרי כבר מבזים אותי על אותה עבירה, א"כ אעבור עליה מכאן ולהבא". משום כך על האדם להזהר מאד ממידות כאלו וכל שכן שלא יטיל בעצמו חסרונות רוחניים ודברי גנאי בהעדר יראת שמים, או מדות מגונות, כדי שלא יתרגל בזה ח"ו ויפסיק מלהתביש ממומים אלה ובמשך הזמן יסיר מעצמו מדת הבושת כלל, אלא להתלבש תמיד בכסות הצדק והטוב ובזה יחייב את עצמו לעשות טוב **'שמתוך שלא לשמה בא לשמה'** ('פסחים' 1).

ישנם בני אדם הנמצאים בסביבה רעה, או בין חברים רעים ובכל זאת מסתייגים מחילול שבת ואכילת טריפות והם מתביישים לומר את האמת ומעלימים מחבריהם שהם אינם מחללים שבת ואינם אוכלים טריפות משום יראת שמים שבהם, אלא נותנים אמתלאות שונות לכך, רע הדבר שהם עושים, כי אין הם יודעים ואינם מרגישים שעושים רעה נפשית לעצמם, ע"י שאינם מפרסמים כי יראת השם מפעמת בלבם ואת ה' הם יראים.

וכן בן תורה אם אומר על עצמו: "אינני שקדן, אינני מתאמץ לעבור על מדותי..." הרי בזה פושט מעליו כסות הבושת ומי יכול לשער התוצאות הרעות ח"ו. לעומת זה מרובה מדה טובה, ע"י האמירה הנעימה שמתלבש בלבוש הטוב, הרי היא מחיבת אותו שלא יהיו פעליו סותרים את דבריו **'שמתוך שלא לשמה בא לשמה'** למדרגות גבוהות. ('הגיוני מוסר')

"דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה פי נפלא לנדר נדר נזיר לתזיר לה'... כל ימי נזרו קדש הוא לה'" ('במדבר' ו ב)

כיון שקיבל עליו נזירות נקרא קדוש אע"ג שעדין לא השלים נזירותו. חזינן מהכא גודל ענין הקבלה, שכיון שעשה קבלה טובה כבר התקדש בקדושת הנזירות. **כתב רבינו יונה;** 'כאשר ישמע מוסר החכמים והמוכיחים ויקבל בלבו כל דברי התוכחות ושלא יגרע דבר מדבריהם, הנה האיש הזה ברגע קטן יצא מאפילה לאור גדול' ('שע"ת' ב י). אף שעדין לא הגשים את קבלתו, מ"מ כיון שהקבלה היתה ראויה ונכונה אין לתאר גודל מעלתו ומשום כך בתחילת הזמן שעומדים אנו בראשית תקופה חדשה,

חייבים אנו לקבל קבלה נכונה ושכרה רב לאין שיעור.

וב'אבן עזרא' שם כתב; "איש... פי נפלא" יפריש, או יעשה דבר פלא, כי רוב העולם הולכים אחר תאוותם'. כל ההולך נגד דעת רוב בני אדם נקרא שעושה דבר פלא, כי בטבע האדם לחיות ע"פ תאוותיו. וזה אשר קיבל עליו נזירות מפליא לעשות וכאשר עושה לא כפי הרגליו, כבר ע"י הראשית וההתחלה נעשה לקדוש, **"טוב אחרית דְכָר מְרֵאשִׁיתו"** ('קהלת' ז) כיון שהראשית טובה, אף אחריתו תהא טובה.

ובאמת ענין הראשית אינו רק בתחילת הזמן, אלא אף בכל יום ויום יש ראשית. **ומובא בספרים הק';** שכל יום חייב אדם מיד בקומו משנתו לקבל עליו עול תורה ובעת שקבלתו ראויה יהיה לו עזר ה' כפי קבלתו. **איתא בחז"ל; 'בשעה קלה קדמני זה לגן עדן'** ('ב"ר' סה כב). חזינן שע"י קבלה נכונה ואמיתית, יכול להגיע למדרגות גבוהות יותר מעבודת שנים רבות ומשום הכי חייבים אנו להשריש בקרבנו קבלה אמיתית. ובפרט בעת שהקבלה היא נגד דעת ההמון, ודאי שנזכה לסייעתא דשמיא ולהצלחה אמיתית.

בתחילת הזמן טוב לראות מכתב הגר"ח מואלאזין זצ"ל לנכדו אודות חיזוק בתלמוד תורה; 'ומחמת כי ת"ת הוא מהדברים הצריכים חיזוק, לא מנעתי מלחזק אותך ללמוד בזריזות ובחשק גדול, כי מה שלומדים בעצלות כל היום יכולים ללמוד בזריזות בכמה שעות, אין הכוונה לאלו שבטלים מלימודם, אלא אף הלומדים כל הזמן, מ"מ יתכן שלימודם נעשה בעצלות ולא בזריזות וצריך לימוד כדי לרכוש מעלה זו ומן ההתלהטות החיצונית תבוא הפנימית.

ולכן אלו הלומדים ברפיון ונשענים על העמוד, ודאי שאין תלמודם נעשה בזריזות ומשו"ה לא יספיקו בתלמודם. ובדאי בעת שהעצלות ניכרת אף בשמירת הסדרים ומאחרים לשבת על שלחנם מתוך שיחה בטלה, בודאי שהזריזים יספיקו ביום אחד מה שיספיקו העצלים בכמה שבועות. והגיון לבך יהיה תמיד בדברי תורה גם בעת האוכל ועל משכבך רעיונד יהיה בדברי תורה ותלמודך יהיה בד"ת שיהיו ד"ת שנונים בפיך ורק לדקדק בישוב הדעת בפעם אחד ועי"ז תזכור אי"ה וגם

אשר יקשה בפעם ראשון יתורץ בפעם האחרון בעת חזרתך בדיוק.

וגם העיקר לאחוז בסברא הישרה ואשר אינה ישרה לאמיתה של תורה, גם אם מתודדת, אותה תרחק. וכד דייקת שפיר תשכח שכל גדולי הראשונים והאחרונים ז"ל לא נשתבחו אלא בסברא ישרה, כל הישר בסברא גדול מחברו, הארה זו נחוצה מאד אצלנו שאנו משתדלים לבקש רק את ההברקה הנראית מתודדת ואיננו שואפים לבקש את האמת. ותלילה חלילה שלא להשיב בקנטור לשום אדם בפלפול גם אם הסברא לא אכשר בעיניך, כי אין דעות בני אדם דומים זה לזה.

וכך היה מדת בית הלל שהיו שונים גם דברי חבריהם ולכן זכו שנקבע הלכה כמותם. ושלא להכניס שום קפיידא בלבך על שום אדם ואצ"ל שלא להשיב בקפדנות לשום אדם. וע"י מדת הסבלנות משיג האדם רצונו יותר ויותר מע"י כל תקיפות שבעולם. ולהיות נוח לבריות ושלא להרבות שיחה עם כל אדם, אך להקדים שלום ולהשיב בנחת לכל אדם'.

ענינים אלו הם מההכנה הדרושה לנו לקראת הזמן ותחילת ההכנה צריכה להיות בשאיפה אמיתית לדעת תורה ולגדול בתורה. וראה ב'נפש החיים' שכתב; שהלומד תורה למען לדעת ולהבין תורה ולהוסיף לקח נקרא לומד לשמה ('נפש החיים' ד ג) וכתב; 'דבר מנוסה, כאשר ישכים האדם בבקר ויקבל עליו ביום ההוא עול תורה באמת, שיגמור בלבבו שלא ישמע לשום דבר ושלא יבטלנו שום טרדא, בודאי יצליח ביום ההוא בתורה. וכפי תוקף קבלת עול התורה בבקר וכפי חוזק ההסכמה כן יעזרוהו ה' בו ביום' ('כתר ראש'). וזה ענין; 'כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארצי' ('אבות' ג ה).

וחייב לקבל עול תורה ומבלעדי קבלה מפורשת לזה; חי מתוך הפקרות וכל חייו מתנהלים על פי רצונותיו הגשמיים. וכן חייב להרגיל עצמו במדות ומעלות טובות והזמן המוכשר לזה הוא בין כתלי הישיבה, לא לשאוף רק להצלחה עצמית, אלא אף לדאוג לתועלת זולתו על ידי שימת לב לצרכי חברו ברוחניות ובגשמיות וזו תהיה ההצלחה הרוחנית במשך הזמן ועי"ז יזכה לצאת מאפילה לאור גדול. ('אור יחזקאל') ■

הגאולה

הצעיר טירת מגורים רחבת ידים וכל הוצאותיהם על חשבונני וגם אתכם אשכן בדירה מרווחת כיאות להורי כלתי". העושר המובטח סנוור את עיניהם והמריץ את דמיונם. אמר אבי הנערה: "אם כך, למה לנו לחכות? יש כאן אולם חתונות, נבוא בדברים עם תזמורת וצלם ועוד היום נוכל לערוך את החתונה". חייך העשיר וענה: "כסבור אתה שלאחרי הענקתי לך אלף זהובים דמי קדימה? הן לא תוכל לבוא לחופת בתך בבואים אלו שעליך ובסחבות שעוטים כל בני המשפחה. החתונה תערך ברצון ה' בחודש הבא ועד אז תאכל מעדנים ותשטשטש את רוזנך. לך לחייט ותפור חליפה נאה, קנה בגדים נאים לרעייתך ולכל בני המשפחה ואז תרגיש בנוח בין עשירי המדינה ושועיה שישתתפו בשמחה". והנמשל; לא בכדי נמשלה 'כנסת ישראל' לכלה והבורא יתברך לחתן והגאולה לחתונה. "ישיש עליך אלקיך כמשוש חתן על כלה" ('לכה דודי'). אבל הבה נביט על עצמנו, על מצוותינו ומראנו הרוחני, האם כך אנו חושבים לבוא למעמד הגדול, להתייב לגאולה? הלא עלינו להכין עצמנו כדבעי, כ'מחותנים' בשמחה. להרבות שעורי תורה, להתפלל ביתר כונה, להגדיל בשבת אורה ושמחה, להוסיף שלמות במצוות. נזכור שנמשלנו ככלה בגאולה, אבל 'כלה' פירושה גם השלמת ההכנות. ■

נענה ואמר: אענה לכם במשל; מעשה בעשיר מופלג שהיה הונו עצום ורב ולו בן יחיד כליל המעלות, הגיע הבן לפרקו ושדכנים החלו לפקוד את מעונו, הציעו לו בתו של עשיר פלוני; 'ענבני הגפן בענבני הגפן' ('ילקו' ש' שמות' יח רסח) מיזוג של שתי אימפריות כלכליות בתו של המושל, הרי זה שילוב של עוצמה מדינית וכלכלית ואת כולם דחה למגינת לבם. "עשיר אני דיי" אמר: "איני נושא עיני להאדרת שמי ועוצמתי, כל מעיני באושרו של בני". לפיכך; קרא לסוכנו עושה דברו איש סודו ואמונו ואמר לו: "מחפש אני נערה שתהא מושלמת בזכות עצמה כלילת המעלות, איני נושא עיני ליחוס אבות ולעושר, למעמד או לכבוד, ההיפך הוא הנכון, אם אשאנה וארימה מאשפתות תדע להוקיר שבעתים טובה ותהיה אשה כשרה העושה רצון בעלה". הלך השליח לדרכו ולתקופת הימים שב ובישר בשמחה: "מצאתי נערה מושלמת, חכמה ומשכילה, נבונה ונאה, בעלת מידות ומזג נוח, אצילת הליכות ועדינות נימוסים. דא עקא; כשושנה היא בין החוחים, בת למשפחה פשוטה שבפשוטות". "אין בכך פסול" השיב העשיר. נטל את בנו ונסע לאותה העיר, נועד הבן עם הנערה ושניהם הביעו את הסכמתם. נפגש העשיר עם הורי הכלה ואמר: "הא לכם סך אלף זהובים כמקדמה ואחר הנשואין אתן לזוג

רבים שואלים: "מתי תבוא הגאולה? "עד מתי קץ הפלאות" ('דניאל' יב ו) "מדוע לא בא כן ישי גם תמול גם היום" ('שמואל' א כ כז). התשובה לכך רמוזה בפסוק בפרשתנו: "בתחילה הפסוק: 'ויהי ביום פלות משה לקים את המשפך' ('במדבר' ז א). פירש רש"י; 'לא נאמר ביום הקים מלמד שכל שבעת ימי המלאים היה משה מעמידו ומפרקו ובאותו היום העמידו ולא פרקו לכך נאמר: 'ביום פלות משה' היום כלו הקמותיו'. עוד ברש"י; 'יום הקמת המשכן היו ישראל ככלה הנכנסת לחופה'. הרי לנו כפל משמעות במילה 'כלה'; סיום ההכנות. והתחלה חדשה. כידוע לא הסיח רבנו ה'הפץ חיים' זצ"ל את דעתו מן הגאולה הקרובה, הוא היה אומר; חז"ל הודיעונו כי בהגיענו למרום ישאלונו; "צפית לישועה"? ('שבת' לא). הבה נתבונן; לא ישאלו אותנו האם חיכינו, קיינו, יחלנו? אלא, האם צפינו? כאדם המצפה לאורח רם המעלה ויוצא מידי רגע למרפסת לצפות לרחוב לראות האם הגיעה המכונית? האם בא האורח? הוא העיד שכל הסימנים שפירטו חז"ל בתקופה שלפני בוא הגאולה נתקיימו בנו; "הנה זה עומד אחר פתלנו" ('שיה' ש' ב ט) בכל רגע צפויים אנו לבואו של המשיח. א"כ, מדוע נתאחרו פעמיו, מדוע הוא מתמהמה?!

נס תהיית המתים

תחיית המתים של אמנון יצהק כמעט ח"י רגעים

גם בשפות: אנגלית, רוסית, ספרדית, צרפתית

ניתן להשיג במשרדי 'שופר' טל: 03-6777779

מבצע להודש ימים הסרט 'היה יהיה' ב-10 ש"ח בלבד!

רכישה בכמות של למעלה מ-100 דיסקים ב-5 ש"ח לדיסק בלבד!

רכישה בכמות של למעלה מ-500 דיסקים ב-2 ש"ח לדיסק בלבד!

החלה החלוקה הינם של 100,000 דיסקים 'היה יהיה' ברחבי הארץ

תודה לכל התורמים

פרשת 'נשא'

מכתב מהגאב"ד הרב ניסים קרליץ שליט"א;

"ובת איש כהן... את אביה היא מחללת באש תשרף"

להשאר מרומם מה עליו לעשות? שמענו על נזירים בתרבויות אחרות, מסתגרים במקדשיהם ומנזריהם, מבליים ימיהם בפרישות ובדידות, ניתוק והסתגפות. אך לא כן דת האמת, לא כך הורתה התורה; רצונך להתקדש, להיות נזיר? אל תשתה יין, אל תטמא למתים, אל תסתפר וזהו. אינך נדרש לפרוש ממשפחתך, מעבודתך, מהחברה, לא להתבודד ולא להסתגף, אלא לקבל על עצמך בכל פעם שנים שלשה דברים; עוד שיעור תורה לשבוע, לברך ברכת המזון בתוך סידור ולהתפלל הנץ... (הרב וולך שליט"א)

"פה תכרכו את בני ישׂראל אמור להם" (במדבר'ו כג)

שאל הגאון ר' משה יחזקאל צאלח זצ"ל מבגדד בספרו 'תורת משה'; לכאורה היו הכהנים צריכים לבקש ברכה לישראל מה' ופניהם לארון הקדש ומדוע פניהם אל ישראל. ותיריך במשל; אב כעס על מעללי בנו והסתיר ממנו פניו, בא ידידו לבקשו שיאיר פניו לבנו. אמר לו: "אינך צריך לפנות אלי, פנה לבני ותשכנע אותו שיטיב דרכיו ויהיה ראוי לברכתו" והנמשל מובן.

"והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה... וצבתה בטנה... והיתה האשה לאלה בקרב עמה" (במדבר'ה כז)

מעשה נורא סיפר ר' מנשה צאלח מבגדד, מעשה שהיה לו עד ראייה משמש בקודש אצל הגאון רבי יעקב בנו של ה'בן איש חי' זצ"ל; יום אחד בעמדו לפני הרב, עלו נכבדי העדה להתריע ולטכס עצה כדת מה לעשות; נערה אחת החציפה פנים ופרקה כל גדרי צניעות והדיחה בני נעורים בחלקת שפתיה וקול זמרתה. הרב שלח להתרות בה ודרש שאם לא תחזור בה ממעשיה ותשנה דרכה תעקור למקום אחר ולא תהא חוטאת ומחטיאה. אך היא מאנה לשמוע ופערה פיה נגד הרב. עלו נכבדי העדה לקבול על הפרצה החמורה. אמר

ואם לא עשה כן, מחללת קדושתו'. למדנו מזה דהאב מחויב ללמד ולשמור בני ביתו בקדושה ואם מתעלם מכך, הוא עצמו נהיה מחולל. והשמירה הזאת כוללת בין את צורת הלבוש בתוך הבית וק"ו ברחוב. ופשוט הוא; שאם היה לכל אחד ואחד את ההרגשה שהוא פוגם בזה את עצמו כשאנשי ביתו אינם לבושים כראוי, היה מקפיד על זה יותר. וחובת השמלות להיות ארוכות מתחת הברך לפחות עד חצי הרגל שבין סיום הברך לעקב בכל מצב, באופן שהחלק המתרחב של הרגל יהיה מכוסה בשמלה דוקא. והמקצרת מכפי הדין נקראת; 'עוברת על דת יהודית' (כתובות' ז ו) ודינה מבואר בשו"ע ('אבן העזר' קטו ד). ומן הדין היה צריך לבזות את הנשים הללו ברבים, כמבואר בגמ'; 'אמר ליה רב פפא לאביי; "מאי שנא ראשונים דאתרחיש להו ניסא"?... "קמאי, הוּו קא מסרי נפשייהו אקדושת ה'!" וכי הא דרב אדא בר אהבה, חזיה לה היא כותית דהות לבישא כרבלתא בשוקא (ופירש"י; 'בגד חשוב'. ובערוך פירש; 'בגד אדום שאין דרך בנות ישראל להתכסות בו') סבר דבת ישראל היא, קם קרעה מינה' (ברכות' כ). וק"ו בנידון דידן. אלא שצריך לזה מסירות נפש כמבואר שם בגמ'. אולם להקפיד כל אחד ואחד על בני ביתו שיתלבשו כראוי, זה בודאי מחויבים. וכמדומה שעיקר הדבר נובע מקלות ראש דחושבים בלבם דלקצר רק שלש ארבע סנטימטר לא נקרא קיצור וכן הלאה ואינו כן, אלא בשעה שיש פורצים צריך לגדור ולהקפיד שלא לקצר מאומה. ואשרי מי שזוכה לחנך בני ביתו כראוי.

בעל ה'חדושי הרי"ם' מסביר; מדוע קוראים פרשה ראשונה שלאחר חג מתן תורה, פרשת 'נשא'? מכיון שההשגות נובעות כמעין המתגבר ביתר שאת ועוז. לאור זאת נחפש מה המסר שהשמיענו הבורא בשבת שאחרי מתן תורה, לאחר חמשים ימי ספירה ושלשת ימי ההגבלה. לאחר המעמד המרומם עד הוראת; "שובו לכם לאִתְּלִיכֶם" ('דברים' ה כז) ותחזרו לימי השגרה. והמסר הגלום בפרשת הנזירות; מי שרוצה להתקדש, להתעלות,

"ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע" (במדבר'ה כח).

ואחז"ל; "אם היתה עקרה נפקדת" דברי ר' ישמעאל. רבי עקיבא אומר: "לא כי, אלא שאם היתה יולדת בצער, יולדת בריוח... אחד, יולדת שנים" ('ברכות' לא). עכ"פ לכולי עלמא נצמח לה מזה טובה. ויש להתבונן; למה מגיע לה עוד שכר? אשה זו שבעלה התרה בה שלא תסתר עם פלוני ולא שמעה אליו ונתיחדה עם נואף והרי היא ודאי פרוצה גדולה, אלא שלא הגיעה לגוף מעשה העבירה, א"כ למה מגיע לה שכר לפרוזה הזאת? אכן הוא הדבר ויסוד גדול למדנו כאן; אדרבה מכיוון שעמדה במצב שפל כזה שהתיחדה עם אדם זה והיא אשת איש וגם התרה בה בעלה ולא שמעה אליו, הרי שיצר התאוה בער בקרבה כל כך, אם כן, למה לא עברה העבירה? וצריך לומר; שכשהגיעו לגופה של עבירה, נתגברה על יצרה וכבשתו שלא להטמא וטהורה היא! ולכן מגיע לה שכר כזה. ואע"פ שעל היחוד לא יותר לה ה' ותענש אם לא עשתה תשובה, מכל מקום אין שכרה מקופח עבור כבישת היצר. ('לב אליהו')

מכתב מהגאב"ד הרב ניסים קרליץ שליט"א;

יום כ"ד ניסן תשע"א. לכל הנאספים, ליראי ה' ולחושבי שמו; שמענו היום בקריאת התורה ציווי גמור שנאמר לכל ישראל: 'קדשים תהיו' ('ויקרא' יט ב) ופירש רש"י; 'הוּו פרושים מן העריות'. ועל כרחך שמצוה זו שייכת לכל אחד ואחד להתרחק ולפרוש וכידוע שאם הת"ח מקדשים עצמם, ממילא אף הפחותים נזהרים יותר ואם אנו רואים פרצה והתדרדרות? פירשו; שאנו איננו מקדשים עצמנו כראוי. ויש עוד ענין המבואר בפרשת 'אמור'; "ובת איש כהן... את אביה היא מחללת באש תשרף" ('ויקרא' כא ט). ודין זה נפסק בשו"ע; 'דאין חיוב וקדשתו' על מי שחטאה בתו' ('או"ח' קכח מא). והקשה ה'מגן אברהם'; והרי אינה ברשותו ומה יכול לעשות? ותיריך; 'דהיה צריך ללמדה בקטנותה

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

הרב: "נסיתי כל דרך ולא אבתה לשמוע. המסכימים אתם, שיהא סופה כאחרתה של הסוטה האמורה בתורה?" נדהמו! חשבו בדבר והביעו הסכמתם. למחרת עם שחר כתב הרב פרשת סוטה בפתק, **פנה לר' מנשה משמשו ואמר לו:** "לך, שים פתק זה בכיסה של הנערה. אל תפחד כי לא יאונה לך כל רע". הלך למעונה ומצא שם צעירים רבים. הניח את הפתק בכיס מעילה והתחמק מן המקום. לבשה הנערה את המעיל והלכה לבית המרחץ. לפתע זעקה הבלגית כי גופה של הנערה התנפח עד שלא היתה יכולה לצאת מפתח בית המרחץ. הזעיקו בעלי מלאכה להרחיב את הפתח ולהוציאה, נשאוה לביתה ונפחה את נשמתה, הפרצה נחסמה וגדול היה קידוש שם שמים אף בפני גויי הארץ.

בתו של ה'חתם סופר' היתה יפת תואר, בצדקותה הגדולה הסתירה את עצמה ככל האפשר מעין רואים ולא יצאה לשוק אלא בהכרח גדול. לימים, הבחינה שכאשר יוצאת החוצה אנשים מסתכלים בה, היתה יושבת ומתפללת לה'. יום אחד נכנס ה'חתם סופר' לחדר בתו ושאלה לסיבת הבכיו? סיפרה לו הבת דברים כהותם ועל המכשולות שנגרמו בסיבתה עד היום. **שאלה אביה:** "ואם תבכי, יפסיקו להסתכל עליך?" **ענתה לו בתו:** "בודאי שלא, אבל אני מתחננת לה' שיקח לי את כל היופי הזה, אני לא צריכה אותו". ה'חתם סופר' התפעל

מאוד מתשובת בתו הצדקת וברך אותה שהקב"ה ישמע את תפילתה ובמקום היופי שהיא מוותרת עליו יתן לה בן גאון וקדוש וכך היה. זמן קצר אחרי זה חלתה אנושות ולמרות ששבה לאיתנה פניה לא היו עוד, היופי נלקח ממנה אבל היא זכתה לבן תלמיד חכם וצדיק אשר ספריו ידועים ללומדי התורה והתמדתו ושקידתו היו לפלא, **הלא הוא;** הגאון ר' עקיבא קורניצר זצ"ל.

בקשו חכמים לגנוז ספר קהלת

"שִׁמְחָה בְּחֹרֶר בְּיָדוֹתֶיךָ" ('קהלת' יא ט) אמר ר' שמואל בר ר' יצחק: **"בקשו חכמים לגנוז ספר קהלת מפני שמצאו בו דברים שהן מטין לצד מינות.** אמרו: **"זה חכמתו של שלמה? שאמר: 'שִׁמְחָה בְּחֹרֶר בְּיָדוֹתֶיךָ'."** משה אמר: **"נלא תתורו אַחֲרַי לְבַבְכֶם"** ('במדבר' טו) ושלמה אמר: **"נְהַלֵּךְ בְּנֶרְכֵי לִבִּי"** ('קהלת' יא) הותרה הרצועה, לית דין ולית דיין! **כשאמר: 'פי על פל אלה ביאף האלקים במשפט'** ('קהלת' יא ט) אמרו: **"יפה אמר שלמה!"** ר' חייא רבה ור"ש בן חלפתא; ר' חייא רבה אמר: **"לאחד שברח מפני הקוסטנר והיה רץ והוא רץ אחריו, אמרו לו: 'מעוט בריצה שלא תרבה בחזירה'."** כך: **"נָדַע פִּי עַל פֶּל אֵלֶּה בִּיאָף הָאֱלֹקִים בְּמִשְׁפָּט."** ר' שמעון בן חלפתא **אומר: "לאחד שהיה שט על פני הנהר היה רץ ורצין אחריו, אמרו**

לו: **"מעט בכניסה שלא תרבה ביציאה ותיגע, כך; 'נָדַע פִּי עַל פֶּל אֵלֶּה בִּיאָף הָאֱלֹקִים בְּמִשְׁפָּט'."** ר' חנינא בר פפא אמר: **"לאחד שגנב את המכס, חד זמן צדון יתיה. אמרין ליה: 'הב מה דאית גבך!' אמר לון: 'סבון לכון מה דאית גבאי' אמרון: 'את סבר לית אנן מפקין אלא כל דאית גבך, האידנא אנן תבעין מינך כל דאית גבך וכל מה דגנבת כל אילין שנייא דהוית גניב'."** כך: **"נָדַע פִּי עַל פֶּל אֵלֶּה בִּיאָף הָאֱלֹקִים בְּמִשְׁפָּט'."** אמר ר' לוי: **"לעוף שהיה חבוש בכלוב, בא עוף אחד ועמד לו על גביו, אמר לו: 'אשריך מה מזונותיך מצויין לך'."** אמר ליה: **"ביש גדא ושמיע מזלא למזונותי את מסתכל ולחבושי לית את סקר, דלמחר מפקין ונכסין לי? כך; 'נָדַע פִּי עַל פֶּל אֵלֶּה בִּיאָף הָאֱלֹקִים בְּמִשְׁפָּט'."** ר' תנחום אמר: **"לבן בליעל שבא אצל חנוני" א"ל: 'תן לי בשר שמן ויין ישן ומיני ארגסטירין' אכל ושתה ונתבסם ובא לצאת, א"ל: 'אייתי טימי מה דאכלת, אחר כריסיה דההוא גברא קומך בזעה, חנוני הוה חכים, מה עשה? נטל מחצלת וכרכו בה והניחו על תרע חנותיה, כל דעבר א"ל: 'אישידי זכו עם הדין מיתה דנזבון ליה תכריכין?' עבר חד בר פחין ביש סניה, אמר ליה: 'עד כדון ביש הדין גדא ושמיע מזלא, הכא מקלק' אמר ליה: 'חייך, עד דאיסתנפוני פרוטי, כיון דאיסתנפוני פריטייא זידיה אמר ליה: 'איזיל לפחתא'."** כך: **"נָדַע פִּי עַל פֶּל אֵלֶּה בִּיאָף הָאֱלֹקִים בְּמִשְׁפָּט'"** ('קה' ר' יא ח) ■

לבוש עני

עצמם כאנוסים, ששה ימים טרודים אנו במלאכתנו ובשבת משום מה עיפים אנו מעמל השבוע. ברם עתה, כאשר אנו חוגגים את מתן תורתנו ומודים אנו על היקרה שבמתנות, הנפלאה שבתשורות, בזאת נבחן האם פינו ולבנו שוים, האמנם שמחים אנו בתורה ובלב שלם מודים על נתינתה. השבת שאחרי 'שבועות'! האם נקדישו לתורה, או נפנה חלילה למשחקי ילדים, בטלה וקריאת עיתונים? **כידוע;** פרשת 'נשא' היא הארוכה ביותר בתורה. ומדוע? **אומר בעל חידושי הרים;** משום שהיא נקראת בשבת שאחרי חג מתן תורה, בלהט הצמאון לתורה. האם נאבחן בעצמנו לעג זה! **(הרב שלום מאיר וולך) ■**

לפניו ומאירים לו בלפידים. באותה שעה ראה תינוקות מטפחין באשפה ולוקטים אבנים ומשחקים ונתקנא בהם ופרש מהתהלוכה המלכותית וישב עמם באשפה והצטרף למשחקם. היש קץ לעונשו שביזה כבוד המלך ומשרתיו עושי רצונו, לכלך בגדי היקר וזלזל במעמדו ובעט במתנת המלך בהעדיפו על פניה משחקי זאטוטים, ע"כ המשל. **והנמשל הוא;** זכות גדולה היא, אך גם אחריות גדולה נתגלגלה לידינו, מסמיכות חג השבועות, חג מתן תורה לשבת קודש. אמת, הכל חייבים בתלמוד תורה בכל ימות השנה וחייבים לקבוע עתים לתורה, אבל רבים טרודים על המחיה ועל הכלכלה ורואים

מלך גדול ונורא ראה אדם אחד מוטל באשפה, מוכה בכל מיני יסורים וחלאים רעים וחסר בכל מיני חסרונות. וישא האיש הלז חן בעיני המלך וציוה לרחצו מכל הלכלוך שעליו וריפא אותו מכל תחלואיו עד שנעשה בריא ושלם בכל אבריו. והלביש אותו לבוש יקר ועיטר אותו בכמה אבנים טובות ומרגליות ומסר לו כל גזניו וציוה שתהיה כל הנהגת המלכות על ידו ונתן לו את בתו לאשה וגדלו על כל השרים ועבדי המלך עד שצוה לכל גדולי המלכות לשמש לפניו בבגדי יקר ככל אשר יחפוץ. והנה בעוד שהוא מלובש בבגדי מלכות ומעוטר באבנים טובות וכל גדולי המלכות הולכים

מרבינו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א 'פרי חיים'

תורה תורה תורה וחסד

"מורי ורבותי, אתם יודעים שהקב"ה ברא את העולם כתוב: **'בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ'** (בראשית' א א). **ואומר רש"י; 'בשביל התורה שנקראה ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית'. זאת אומרת; כל התכלית של הבריאה זה רק תורה וכלל ישראל. ואחר כך בשעת מתן תורה כתוב בגמרא שאמר הקב"ה; 'אם אתם מקבלים התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם'** (שבת' פח). **זאת אומרת; שכל הבריאה כולה זה רק בשביל תורה. ובאמת רואים; שכל הדורות הראשונים עד מתן תורה, הדורות שלא היה בהם עדין תורה, היו מאד לא בסדר. קודם כל בדור השלישי של הבריאה אדם שת אנוש, אנוש היה הדור השלישי ובדור הזה כבר התחילו לעבוד עבודה זרה תיכף ומיד! ובא הים והציף שלישי העולם! וכן כל הדורות אח"כ עד שהביא מבול שהציף את כל העולם כולו. כי לא התנהגו כמו שהקב"ה רוצה.**

ואחרי המבול יכולים לחשוב שכבר היה בסדר, לא! גם אחרי המבול היה סדום ועמורה אדמה וצבונים. **וכתוב ביחזקאל: "זֶה הָיָה עֵצוֹן סֹדֹם... וְיָד עֲנִי וְאָבְיוֹן לֹא הִסְזִיקָהּ"** ('יחזקאל' טז מט). **"וְיָד עֲנִי וְאָבְיוֹן לֹא הִסְזִיקָהּ!"** זה היה החטא של סדום ובשביל זה הפך הקב"ה את סדום. רואים שכל הדורות לא היו בסדר.

עד שבא אברהם אבינו ועשה מהפיכה; קודם כל נגד האלילים, הפסלים שהיו, כל העולם היה מלא עם פסלים. ונמרוד שהיה המלך במדינה ההיא, ציוה לזרוק את אברהם אבינו לתוך כבשן האש. והכבשן היה כל כך בוער, שאפילו האנשים שרצו להכניס אותו נשרפו אפילו שלא נכנסו בתוך הכבשן. ואברהם אבינו הקב"ה עשה לו נס שנשאר חי. ולמה היה הנס? מפני שהוא מסר את עצמו בשביל הקב"ה. אבל העיקר, הוא היה השיא של חסד, כמו ש"י **עֲנִי וְאָבְיוֹן לֹא הִסְזִיקָהּ**, אברהם אבינו להיפך, הוא לא יכול לחיות בלי חסד. ועם זה שהיה אחרי שנימול, אדם בן תשעים ותשע שנה מל את עצמו ועכשיו יום שלישי למילתו, הקב"ה לא רצה להטריח אותו עם אורחים, אבל הוא לא יכול לסבול בלי חסד, הוא ממתין ומצפה בפתח האהל כחום היום אולי יבואו אורחים, עד שהוצרך הקב"ה לברוא מלאכים בצורה של בני אדם, בצורה של ערביים, כדי להשקיט את רוחו של אברהם אבינו, כי הוא לא יכול, זה החיים שלו - חסד, כל החיים שלו חסד, ההיפך ממה שכל הדורות

היו **"יָד עֲנִי וְאָבְיוֹן לֹא הִסְזִיקָהּ"**.

וכן דור המבול לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל וכל הדברים הגרועים, אברהם אבינו היה הפוך, השיא של חסד, השיא של יושר, לא יכולים לתאר את הגדלות של אברהם אבינו, אי אפשר לתאר! לכן הקב"ה עשה בשבילו הצלה, שאפילו שזרקו אותו לכבשן האש - שיחיה, כי ממנו יצא כלל ישראל, ממנו תצא תורה, אברהם אבינו הוא כבר הקדמה כדי שיבואו למצב של תורה, צריך להיות 'אברהם אבינו' שיתחיל עם חסד. בלי חסד אי אפשר שום דבר, רק התחיל עם חסד כדי לבוא אחר כך למצב של תורה. וכך אברהם יצחק ויעקב והשבטים, היה כל מיני סיבות עד שהקב"ה גלגל ויצאו ממצרים ועכשיו יש כבר תורה.

"וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגְדַת הַקָּהָר" ('שמות' יט ב). **וכתוב ברש"י; 'כאיש אחד בלב אחד. אבל שאר כל החניות בתרעומות ובמחלוקת'.** אתם יודעים מה זה שכולם בדעה אחת, הרי עיר שיש בה רק חמישים אנשים ואפילו פחות, כבר יש ריב, זה אומר כך וזה אומר כך. וכאן היו הרבה מאד. כמו שראיתי במקום אחד שה'חפץ חיים' משער שהיו בערך חמש מיליון אנשים! בסך הכל אנשים ונשים. ובתורה כתוב רק את האנשים מבני עשרים ועד ששים, אבל היו גם עד עשרים וכן מששים ומעלה וגם נשים וערב רב, הכל ביחד בערך חמש מיליון. עכ"פ כל כך הרבה אנשים שיהיו **'כאיש אחד'** ולא יריבו, זה נס שלא כדרך הטבע. אבל כדי שתהיה תורה אי אפשר אחרת, אי אפשר שתהיה תורה אם יהיו אנשים במחלוקת... [ובאמת היה אחר כך קורח שעשה מחלוקת וכולם לא נשאר מהם זכר, חוץ מהבנים שלו שניצלו].

עכ"פ התכלית של הבריאה היא - תורה! וכל זמן שלא היה תורה היו כל מיני דברים לא טובים, עד שבא אברהם אבינו. ומאברהם התחיל כבר ניצוץ שמתחיל להיות תורה, אברהם ואח"כ יצחק ויעקב ויוסף והשבטים. אבל בלי תורה העולם לא יכול להתקיים וזה היה חסד גדול. עשרים וששה דורות שהיו עד מתן תורה וכתוב שזה היה בזכות חסד, **זאת אומרת; בגלל שציפו למתן תורה, אבל בלי תורה אין עולם!** א"כ התכלית של העולם צריך לדעת, זה תורה.

והיום הלא אומרים שיש שבעה מיליארדים אנשים בעולם. ומה הם כולם? רוצחים גנבים, אנשים בלי שכל... זה הכל נמצא, אבל מי התכלית של העולם? וכי הקב"ה ברא את העולם בשביל הרוצחים האלה, בשביל הרשעים האלה? רק בשביל

אנשים צדיקים, לומדי תורה. אנשים שלומדים את התורה ומקיימים את התורה, זה התכלית של הבריאה.

והקב"ה מסתפק במועט, אפילו שכנגד השבעה מיליארד אנשים יש רק קצת תורה, דבר ראשון רק יהודים לומדים תורה. ויהודים גם כן הרי לא זכינו שכל כלל ישראל ילמדו תורה, אבל ברוך השם יש חלק לומדי תורה ומקיימים את התורה והקב"ה מסתפק במועט זה. **בתנא דברי אליהו כתוב; ש'הקב"ה שמח בחלקו'.**

ושאלו את הגאון מוילנא: "מה הפשט? תינח בן אדם שמח בחלקו היינו; על אף שאין לו כל כך פרנסה גדולה, בכל זאת הוא שמח בחלקו, אבל אצל הקב"ה מה שייך שמח בחלקו?" אמר הגאון כך: "פעם היו המון צדיקים, צדיקים גדולים מאד, היום זה פחות ופחות והקב"ה שמח בחלקו". אבל מעט צדיקים צריך בלי כלום אי אפשר. ומה זה צדיקים? תורה!! בלי תורה אין צדיקים, אין שום דבר. רק תורה!

אם כן בן אדם צריך לדעת אם הוא רוצה להמשיך את הדורות, צריך להמשיך רק בתורה, בלי תורה אין המשך, חס ושלום המדינות שאין בהם תורה, אוי ואבוי, הדורות נטמעים עם גויים רחמנא לצלן ורק תורה שומרת. ובוהא אנחנו צריכים מאד להתחזק.

ראיתי בשם ה'חפץ חיים' שאומר כך: "בן אדם משקיע הרבה שנים מהחיים שלו כדי להשיג אומנות או משרה ולמה הוא עושה את זה כ"כ הרבה שנים? כי הוא רוצה להתפרנס לכל החיים וכמה חי בן אדם, שבעים שמונים תשעים, מאה! מי יש כבר שחי מאה שנה? אולי אחד או שנים שלשה, מי חי כל כך הרבה שנים הכל. ובשביל זה צריך לתת הרבה שנים כדי לחיות וכלי זה אי אפשר. א"כ כמה צריך לעשות בשביל נצח! הרי בן אדם לא צריך לחיות רק מאה שנה, רק צריך לחיות חיי נצח! החיים של בן אדם הם לא כאן בעולם, רק בן אדם צריך לחיות נצח וכדי לחיות נצח צריך כל החיים לעבוד ולעשות בשביל ליצור חיי נצח. ומה זה חיי נצח? תורה ומצוות ולא שום דבר אחר. מללמוד חשבון ומלימוד גיאוגרפיה מזה לא חיים נצח. רק ממה חיים נצח? מתורה וחסד. וזה כל אחד צריך לדעת.

ה'חיי אדם' כתוב בהקדמה של אחד מספריו; שכאשר היה צעיר כל ההורים אף פעם לא חשבו מה יהיה עם הילד שלהם לאחר זמן; ממה יתפרנס? רק חשבו על תורה! כך כתוב ה'חיי אדם'. והיום כל אחד חושב; מה יהיה? וסבור; שדוקא על

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

ישראל זה דוקא עם תורה. כמו שרואים שעד מתן תורה היה קשה מאד, רק בתחנה האחרונה היה; 'כאיש אחד בלב אחד' (רש"י). ואז היו ראויים לתורה, בלי זה לא היו ראויים לתורה.

עכ"פ צריך לדעת שזה הכל כדי לבוא לתורה. וצריך לראות לגדל את הילדים לתורה ויראת שמים ומצוות ואז נהיה מאושרים ויהיה נחת. הקב"ה יעזור שכל אחד ואחד מאתנו יהיה לו את ההבנה הזאת שהתכלית הוא תורה! ממילא העיקר מה שצריך לדאוג לעתיד הילדים שלו, זה על תורה, שאר דברים הקב"ה כבר דואג. הוא זן ומפרנס לכל אחד. העיקר צריך לדאוג על רוחניות הילד, על תורה על יראת שמים, על קיום מצוות וכל אחד יזכה לזה שכל הילדים שלו יהיו בני תורה, תלמידי חכמים, מה שהקב"ה רוצה וכל אחד יזכה לראות נחת מכל הילדים שלו אכ"ר. ■

אם לא תורה יהיה עם הארץ וגם נחת לא יהיה ממנו! אפילו אם יהיה לו כסף. וכי זה התכלית? כסף? האם לוקחים כסף לקבר? אין דבר כזה. ומה יש כן בקבר? תורה. תורה ומצוות זה מה שיש. ועל זה בן אדם צריך לדאוג. העיקר; אם אחד רוצה לדאוג על הילדים שלו שלא יהיה להם רע, מה צריך לעשות? לראות שילמדו תורה ואז יהיה לו טוב, אחרת...

ופרנסה? הקב"ה יעזור, עפ"י רוב דוקא העשירים הכי גדולים הם לא כך בעלי השכלה גדולה, למה? כי זה לא העיקר וזה תלוי במה שהקב"ה זן ומפרנס את כל הברואים. אבל העיקר הוא מה שיהודי לומד תורה; 'בשביל התורה שנקראה ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית' (רש"י). כלל ישראל הם שייכים לתורה, לגוים אין שום שייכות עם תורה, אומות העולם אין להם שום דבר לא בטחון ולא שום מדה טובה וכל מה שיש לכלל

ידי שילמד דברים אחרים על ידי זה יהיה לו פרנסה ובלי זה לא יהיה לו פרנסה. והיאך לאביו היתה פרנסה, גם בלי שלמד את זה? התירוץ הוא; שהקב"ה נותן לכל אחד כדי מחייתו, רק קצת בטחון צריך.

אבל צריך לדעת את העיקר מה שעל זה לא מועיל בטחון, שיהיה תלמיד חכם לא שייך בטחון, אי אפשר להיות בטחון ולהיות תלמיד חכם. אם לא ילמד תורה לא יהיה תלמיד חכם ולא יקיים את המצוות! מי שלא לומד תורה הוא לא מקיים את המצוות, אם הוא לא לומד תורה זה חרבן, חרבן שלו וחרבן העולם! וזה אנחנו צריכים לשאוף, לראות שכל הילדים, כל הדורות שלנו, להכניס את הבן ללמוד תורה ואז הוא יהיה מאושר. האושר זה לא דברים אחרים, רק תורה וחסד. גם חסד צריך לעשות, אבל תורה זה העיקר. הקב"ה יעזור שכל אחד ואחד שרוצה לראות נחת מהילדים, יראה שילמדו תורה,

חולון
מתנ"ס שטינברג גבעת התחמושת 21 יום שלישי טו סיון 05/06/2012
 פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל
 © כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"
 ההרצאות מאובטחות
שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

שבוע שלם של נופש רוחני והתעלות עם הרב אמנון יצחק שליטי"א

בימים א - ה בין התאריכים ד' - ח' בתמוז 24-28/06/12 במחירים מסובסדים של מ-350 ש"ח ללילה ו/או 400 ש"ח ללילה לזוג חצי פנסיון ניתן להזמין חדרים גם ל-3 ימים ו-2 לילות בלבד; מראשון עד שלישי. ו/או משלישי עד חמישי הנופש יתקיים במלון 'המצודה'*** (לשעבר אריסטון) שדרות הרצל 19 טבריה בנוסף מגוון פעילויות ואטרקציות לפי הזמנה במלון סמרטפיות לילדים

לזכאי ח"י וכ"ח כפלים לילה ראשון חנימ ומ"ח כפלים 2 לילות חנימ תאריכים לסופ"ט במלון 'מדיסון' נהריה בין התאריכים נובמבר 2012 עד מרץ 2013

פרשת חיי שרה כד' חשוון 09/11/12	פרשת וירא י"ד חשוון 02/11/12
פרשת וישלח ט"ז כסלו 30/11/12	פרשת ויצא ט" כסלו 23/11/12
חמישי-מוצ"ט פרשת מקץ כ"ו כסלו 13/12/12	פרשת וישב כג' כסלו 07/12/12
פרשת ויחי ט"ו טבת 28/12/12	פרשת ויגש ח' טבת 21/12/12
חמישי-מוצ"ט פרשת וארא כ"ח טבת 10/01/13	פרשת שמתוכ' טבת 04/01/13
פרשת בשלח י"ד שבט 25/01/13	פרשת בא' ט"ז שבט 18/01/13
חמישי-מוצ"ט פרשת משפטים כ"ז שבט 07/02/13	פרשת תרו' כ"א שבט 01/02/13
חמישי-מוצ"ט פרשת כי תשא י"ח אדר 28/02/13	פרשת תרומה ה' אדר 15/02/13
פרשת ויקרא ד' ניסן 15/03/13	פרשת ויקהל פקודי כ"ו אדר 08/03/13
	חמישי-מוצ"ט פרשת צו' י"ג ניסן 21/03/13

לפרטים 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק, טל' 03-6777779

להיות עשיר יותר מביל גייטס

הטותפות המסתלמת ביותר בעולם

ארגון שופר החליט להעניק לכל יהודי ויהודיה זכות שוה בחזרה בתשובה הגדולה בעולם על ידי רכישת מנוי זכות באתר שופר בעלות של כ-1.5 ש"ח ליום (50 ש"ח לחדש) [יש גם בפחות].

עשרות שדורים ישירים וחוזרים כל חדש של הרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א מכל העולם ושעורי בקר בשידור ישיר לפני הנץ ואחריו. שיעורי רבנים ישירים וחוזרים, שיעורי הלכות, שיעורי גמרא ומוסר

במדור 'הכה את המומחה' כ-2000 תשובות קצרות בסרטים וקבצי שמע לכל השאלות האפשריות שנשאלו ב-35 השנים האחרונות בהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א בנושאים; אמונה והשקפה, מצוות ועבירות, נצחיות הנשמה, מדע מול תורה, פרנסה ובטחון, גבורי התנ"ך, רפואה ונסים, חברה וחינוך, שכר ועונש, מדינה צבא וחרדים, אחרית הימים ועוד

למעלה מ-10,000 כתבות ביהדות ואקטואליה, אלפי מאמרים, אלפי סרטים וקבצי שמע, אלפי הרצאות, מאות שיעורים, עשרות סרטי נסים מחזקים וספורים אישיים מחזקים של בעלי תשובה

חידושי תורה בפרשת השבוע, חידודי תורה, וכל גליונות 'גנזי המלך'

ספרים לקריאה והורדה כגון: סט 'חכמת המצפון', 'דרך השם', ספרי מוסר, כשרות ועוד

שאלות ישירות לרב וברכות מהרב אמנון יצחק ישירות במייל בסאונד ובוידיאו

**כל אוהב השם באמת, שאומר פעמים בכל יום;
”ואהבת את ה' אלקיך.. בכל מאדך” בכל ממונך!
יכנס לטותפות הזו בשמחה**

**”מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה..” של 1.5 ש"ח ליום
”ונהרות” של תירוצים “לא ישטפוה” אם איש אמת אתה ואוהב השם באמת.**

זכה לך! /ואו זכה לחברך! /ואו זכה למשפחתך!

בפחות ממחיר של סיגריה ליום!! תעניק חיי נצח לך. למשפחתך וחברך
באתר שופר תזכה לביליונים, ביליונים של מצוות בכל יום ויום
מלימוד התורה והחזרה בתשובה של כלל ישראל

להוראת קבע פנו לשופר 03-6777779 ואו 050-6500666

או עשו מנוי באשראי ישירות באתר שופר WWW.SHOFAR.TV